

עמ"ת 54170/06/14 - מדינת ישראל נגד איגור אלקינד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"ת 54170-06-14 מדינת ישראל נ' אלקינד
בפני כב' השופט יורם צלקובניק
העוררת מדינת ישראל
נגד המשיב איגור אלקינד

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד מוטי בן שאנן

המשיב וב"כ עו"ד רינת רוזנטל ממושרד עו"ד כץ

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר על החלטת בית משפט שלום לתעבורה מיום 25.6.14 לפיה ניתן לשחרר את המשיב בהפקדת סכום של 500 ₪ תוך 3 ימים, חתימה על התחייבות עצמית על סך 10,000 ₪, מתן צו עיכוב יציאה מן הארץ.

נגד המשיב הוגש כתב אישום בכך שביום 26.5.14, נהג את רכבו תחת שכרות וללא פוליסת ביטוח בתוקף.

יצוין כי עניינו של המשיב מעסיק את בתי המשפט לא מעט החל מיום 1/6/14 בו הורה בימ"ש השלום לתעבורה כי ניתן לשחרר את המשיב בתנאים בתנאים שונים, ובכללם מתן ערבון בסך 5,000 ₪, ערבויות נוספות, פסילה עד תום ההליכים ותפיסת מפתחות הרכב של המשיב. בערר שנדון ביום 2/6/14 הורה ביהמ"ש המחוזי, כי לתנאים האמורים יתווסף צו עיכוב יציאה מן הארץ, וכי על המשיב להודיע לביהמ"ש לא יאוחר מיום 5/6/14, על מענו המדויק; ביום 9/6/14, נוכח אי קיום התנאים שנקבעו, ביקשה העוררת להוציא צו מעצר נגד המשיב עד תום ההליכים, וביום 12/6/14 קבע ביהמ"ש קמא כי המשיב לא עמד בתנאים, ניתק קשר עם סנגוריו ולפיכך, הוצא נגדו צו מעצר; המשיב נעצר ביום 24/6/14 וביום 25/6/14, ניתנה ההחלטה האחרונה, כמתואר, נשוא הערר שבפני.

בדיון בפני היום, טען המשיב באמצעות בא כוחו, עו"ד רוזנטל, טענות מטענות שונות, מדוע לא עמד בתנאים שהושתו עליו ובכללם העובדה כי כספו נגנב מתוך רכבו שנתפס ע"י משטרת ישראל בעקבות ביצוע העבירות בהן הואשם; כי לא היה לו מקום מגורים קבוע וכי רק לאחרונה, החל להתגורר עם מכר ותיק - שמו הפרטי של אותו מכר, על פי הנטען, "רומן", את שם המשפחה המשיב אינו זוכר - וכתובת המגורים בה הוא מתגורר הינה בביתו של רומן, ברח' ברזילי מספר

עוד נטען כי המשיב החל לעבוד יומיים במפעל כלשהו, עד שנעצר, וכי אותו רומן, נאות להפקיד עבור המשיב, סך של 500 ₪ עליו הורה בית משפט קמא. בנוסף צויין, כי כאשר המשיב שמע שהמשטרה מחפשת אחריו, התייצב מיד למשטרת אשדוד.

לבסוף אציין כי נגד המשיב תלוי ועומד תיק קודם בגין עבירות שכרות; כתב האישום הוגש בשנת 2009 ואולם עד כה נבצר היה לקיים את הליכי הדיון בעניינו של המשיב, וההליכים בתיק זה הותלו עוד בשנת 2010.

במסגרת הערר מבקש ב"כ העוררת להורות על מעצרו של המשיב כדי להבטיח קיום הליכים כסדרם ולחילופין, להבטיח כי יקבעו תנאים ממשיים להבטחת התייצבות אם ישוחרר המשיב ממעצר פעם נוספת.

סבור אני כי יש לקבל את עררה של המדינה; בהחלטה שניתנה ביום 25/6/14 שונו התנאים שנקבעו בהחלטת בית משפט המחוזי ביום 2/6/14. ככל שניתן להניח כי ביהמ"ש קמא סבר כי יש להקל עם המשיב בכל הנוגע לגובה ההפקדה הכספית מאחר שהוא סובל מחסרון כיס, הרי שאין להסכין עם כך שבית משפט קמא לא קבע בהחלטתו תנאים ברורים שיבטיחו את התייצבות המשיב ובכללם בחינת ערבים שיערבו למילוי התנאים המגבילים, בירור כתובת מגוריו של המשיב והפקדה כספית נאותה. כאמור, נוכח ההבהרות שמסר המשיב היום, ניתן היה לעמוד בנקל על כך שניתן להדק את אמצעי הפיקוח על המשיב כדי למנוע את הסאגה הנמשכת של הניסיונות לאתרו באופן שהליכי הדיון בשני הליכים פליליים נפרדים בעניינו לא יסוכלו.

נוכח האמור, אין מקום לשחרר את המשיב ממעצר, והוא ישהה במעצר עד תום ההליכים אלא אם כן יעמוד בתנאים אלה:

א. ימסור כתובת מגורים קונקרטיה שתיבדק על ידי משטרת ישראל.

כאמור מסר המשיב כתובת מגורים בחיפה, ועניין זה צריך להבדק על ידי משטרת חיפה בתיאום עם העוררת.

ב. יתייצבו שני ערבים שיהיו נכונים לערוב למשיב בסכומים ממשיים, לאחר שתוכח יכולתם הכלכלית של הערבים המוצעים. בעניין זה אזכיר, כי המשיב ציין אפשרות להמציא שניים - שלושה ערבים מעין אלה.

ג. תופקד ערבית עצמית במזומן בסך של 3,000 ₪.

התנאים האמורים מהווים תנאי לשחרור.

למען הסר ספק מובהר כי אם יעמוד המשיב בתנאים שנקבעו, הרי שהליך השחרור יעשה לאחר פנייה לבית משפט

השלום לתעבורה שבפניו גם יבחנו הערבים, על פי החלטת בית המשפט.

**ניתנה והודעה היום כ"ח סיוון
תשע"ד, 26/06/2014 במעמד
הנוכחים.
יורם צלקובניק, שופט**